

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาโครงสร้างการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ปี 2547 และ 2) เพื่อหาสมการการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ปี 2547 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือข้อมูลทัศนภูมิได้แก่ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคต่อเดือนของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ปี 2547 จำนวน 524 ครัวเรือนซึ่งเป็นข้อมูลที่มาจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ส่วนการหาสมการการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ปี 2547 สถิติที่ใช้ในการศึกษา คือ การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) โดยมีปัจจัยที่คาดว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการอธิบายการบริโภค คือ รายได้ของครัวเรือน อายุของหัวหน้าครัวเรือน สถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกของครัวเรือน ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน สถานภาพสมรสของหัวหน้าครัวเรือน และเขตที่อยู่อาศัย

ผลการศึกษาโครงสร้างการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ปี 2547 พบว่ามีค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค 10,741.71 บาทต่อเดือน โดยมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.58 ของค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและค่าบริการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 27.39 และ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ในบ้าน คิดเป็นร้อยละ 22.21 เมื่อพิจารณาโครงสร้างค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค

จำแนกตามสถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และสถานภาพสมรสของหัวหน้าครัวเรือนนั้น พบว่ามีโครงสร้างค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเช่นเดียวกับโครงสร้างค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนเพศของหัวหน้าครัวเรือน ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน และเขตที่อยู่อาศัยของครัวเรือนนั้นพบว่ามีโครงสร้างค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคแตกต่างไปจากโครงสร้างค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการศึกษาสมการค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนทั้งหมดในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยทางด้านรายได้ ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน และเขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลกับการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 สำหรับปัจจัยทางด้านอายุของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนสมาชิกของครัวเรือน สถานภาพความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และสถานภาพสมรสของหัวหน้าครัวเรือนพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยิ่งกว่านั้นผลการศึกษาพบว่าครัวเรือนที่มีสถานภาพสมรสของหัวหน้าครัวเรือนเป็นโสดเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น 100 บาท จะใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคมากกว่าครัวเรือนที่มีสถานภาพสมรสของหัวหน้าครัวเรือนไม่โสด 35.94 บาท

This study has two objectives: 1) to study the structure of household consumption in Chiang Mai province in the year 2004; and 2) to estimate consumption equation of households in Chiang Mai province for 2004. Secondary data on monthly consumption expenditures of 524 households in 2004 from the Socio-economic Survey compiled by the National Statistics Office were used. Descriptive statistics were used to analyze the structure of consumption pattern while Regression Analysis was used in the estimate of consumption equation. Factors which were expected to be related to consumption were household income, age of household head, ownership of dwelling, household size, education level of household head, marital status of household head, and location of dwelling.

The results of the study on the structural pattern of household consumption in Chiang Mai in 2004 showed that household expenditure on consumption was 10,741.71 baht per month. Of this amount, households spent most on food and beverages accounting for 30.58 % . Expenditures on transportation and communication, and on housing as percentages of total ownership of dwelling and by marital status of household head, similar structural pattern of consumption was found. However when expenditure was classified by sex of household head, by education level of household head, and by location of dwelling, different household consumption patterns were found.

On the study of consumption equation for households in Chiang Mai province, factors which were found to be statistically related to household consumption at 0.1 level of significance were: household income, education level of household head, and location of residence. Other factors, i.e. age of household head, household size, ownership of dwelling, and marital status of household head were found to not to be statistical significantly related to household consumption. Moreover, the results of the study showed that when there is an increase in household income by 100 baht households with single household heads spent 35.64 baht more than households with married household heads.